कान्ते वा यथास्वं वाजिनयागं व्याघारणान्तं कृत्वा स्रुक्स्थौ वाजिनशेषावेकस्यां जुह्वां समासिच्य संयोज्योत्तरस्या वेदेरुत्तरतः समीपे समुपह्वय तन्त्रेण वाजिनयागः सर्वैः पूर्ववत्कर्तव्यः · तथा चापस्तम्बः उभौ वाजिनाभ्यां प्रचरतः शेषौ समवनीयोत्तरे विहारे पूर्ववद्भक्षयन्तीति ।

अध्वर्युविकारात्प्रतिप्रस्थाता भक्षेषु ॥ २६ ॥ पश्विडादिभक्षेषु प्र॰ता कर्ता अधिकारी भवति स ह्यध्वर्योर्विकारः तत्प[दार्थाव]दानस्य[1] तेन क्रियमाणत्वात् · यतोऽध्वर्युपदार्थमवदानं कुर्वन्नध्वर्युविकारो भवति अतस्तद्वक्षेषभक्षेष्वधिकारी भवति ।

मैत्रावरुणश्च होत्रध्वर्युविकारात् ॥ २७ ॥ पशौ मैत्रावरुणोऽपि पुरोडाशेडापश्विडाभक्षेषु · पुरोऽनुवाक्यानुवचनेन हि स होतारं विकरोति होतृप्रेषणेन चाध्वर्युम् ।

समिष्टयजूंषि तूष्णीं दक्षिणास्याम् ॥ २८ ॥ अत्र पूर्वं वेद्यालम्भपत्नीसंयाजदक्षिणाग्निहोमवेदयोक्त्रविमोकवेदस्तरणान्ते कृतेऽध्वर्युस्त्रीणि स॰षि समन्त्रकाणि जुहोति प्रतिप्रस्थाता तु दक्षिणास्यां वेदौ दक्षिणेऽग्नौ ध्रौवेणाज्येन तूष्णीमेव त्रीणि स॰षि जुहोति ।

वारुणीनिष्काषेणावभृथम् ॥ २९ ॥ वारुण्याः निष्काषः तापवशादधःस्थालीतललग्नः पयस्याशेषः तेनावभृथं कर्तुमपः प्रति यन्ति · अथास्यै वारुण्यै पयस्यायै क्षामकर्षमिश्रमादायेति श्रुतेः (२. ५. २. ४६) पात्रे संसक्तः कृष्यते विश्लिष्यतऽइति कर्षः क्षामश्चासौ कर्षश्चेति क्षामकर्षः तेन मिश्रं हविरादायावभृथमुदकं यन्ति ऋत्विग्यजमानाः । अत्र च नाम्ना सौमिकादवभृथाद्धर्मप्राप्तिः · तत्रानेन निष्काषेण पुरोडाशस्य निवृत्तिः प्रत्याम्नानात् · तत्र न साम गीयतऽइति (२. ५. २. ४६) तत एव प्राप्तस्याग्निष्टपतीति साम्नः[2] प्रतिषेधः अतः सोमवदेवात्र सर्वं कर्तव्यम् · तेन प्रथमं चात्वालसमीपऽएवोरुं हीति वाचनम्[3] ततो निष्काषाज्यस्थालीस्रुक्समिद्बर्हिःशृतावदानस्फ्यपरिधानवस्त्राण्युपयोक्ष्यमाणमादाय चात्वालोत्करावन्तरेण निष्क्रम्योदकसमीपं गच्छति ।

---

१) ? तत्पदानस्य १. अवदानस्य Ss. २) See ४. ४. ५. ८. ३) See १०. ८. १५.